

Naar Frankrijk en Spanje in 2017

Vorig jaar is Spanje ons zo goed bevallen, dat we dit voorjaar weer kiezen voor dit land en ook omdat er nog zoveel mooie plekken zijn die we nog niet hebben gezien. We gaan wel wat later weg omdat we hopen op beter weer. We zullen het zien.....

We starten onze VW T5 California 4Motion op 22 april en rijden 532 km. tussen veel vakantieverkeer door België naar Nancy en komen op camping **Villey-le-Sec** in het gelijknamige plaatsje. Het ligt direct aan de Moezel in Frankrijk en is een nette camping geschikt voor passanten.

De volgende dag vroeg op stap om eerst in Parcey te kijken, maar die cp vinden we niks, stukje terug is cp **Du Pasquier** in Dole veel gezelliger en heeft ook een

mooi uitzicht op het historische stadje Dole. De weg hier naar toe voert prachtig langs en door de Vozezen.

Dole was de hoofdstad van de Franche-Comté, tot dat gebied aan Frankrijk werd toegevoegd bij de Vrede van Nijmegen (1678).

In 1479 werd de stad veroverd en in brand gestoken door de Franse koning Lodewijk XI. Vandaar startte het verzet van de Dolois.

Dole werd in 1636 opnieuw door de Fransen belegerd, ditmaal onder leiding van Richelieu, maar deze troepen konden het verzet niet breken. Dit leidde tot twee maal toe tot een herbezetting door de Fransen onder Lodewijk XIV en uiteindelijk tot de definitieve verovering van de Franche-Comté door Frankrijk.

Het weer is mooi en na een stadwandeling gaan we lekker eten bij La Coccinella. Op de cp spreken we een Duits stel met een 38 jaar oude VW T2, die hij zelf heeft gerestaureerd. De 25e is het weer omgeslagen en reizen we verder Frankrijk in. We kiezen er steeds voor om geen tolwegen te rijden. Je ziet veel meer en we hebben toch geen haast! Zelfs langs Lyon via de A346 gaat dat prima.

Voor Montelimar vinden we bij het middeleeuwse dorp Mirmande de cp **La Poche**. Mirmande ligt op loopafstand en is verkozen tot een van de mooiste dorpen van dit prachtige land. De cp heeft een Nederlandse eigenaar en is een oase van rust in een groene omgeving. Het restaurant is nog dicht. De volgende dag lopen we naar het dorp en genieten van een lekkere kaasplank. Vanaf het dorp heb je een mooi uitzicht op de omgeving. 's Avonds gaat het regenen en met 8 graden is het geen lekker weer.

De volgende morgen is het nog wat kouder, zodat we besluiten naar de Cote d'Azur te gaan, we hebben behoefte aan zon en warmte.

In de Acsi gids staan 2 cp's in Mandelieu la Napoule: ga er niet staan! We kiezen voor cp **Le Colombier** in Cagnes sur Mer. Gezellige cp. met vriendelijke ontvangst en op loopafstand van een bakker en een supermarkt en 2 km naar het dorp. Er is een haven en

er is kiezelstrand. Mooi weer en dat hebben we nodig. Wat wel heel merkwaardig is: op de toiletten is geen wc papier, er hangt wel een briefje dat je voor € 0,50 een rol kan kopen bij de receptie....In de super kost een rol 28 cent, tja.....

Bij de Vietnamees aan de boulevard genieten we van een lekkere oosterse soep. Op de cp staat nog een VW T5 en we spreken de Nederlandse eigenaren uit Heerenveen. Ze hebben de auto sinds kort en we kunnen ze veel tips geven en delen onze inmiddels jarenlange ervaring met hen.

Het is dan 29 april als ik 's morgens na het douchen mijn tanden ga poetsen, moet ook wel eens een keer. Dan vind ik een damesring en laat hem aan Carla zien. Die heeft bij een juwelier gewerkt en wordt meteen enthousiast. Dit is een antiek erfstuk! En de kosten van de vakantie zijn even snel terugverdiend. Ik meld de vondst op de receptie, berg het kleinood op en we gaan inkopen doen. Even meldt zich nog een jonge dame die achter ons staat, dat ze een ring kwijt zou zijn, die had natuurlijk wat gehoord. Carla vraagt haar deze te beschrijven en dat wordt niks. Vals! Als we terugkomen, we zijn nog getuige van een stomme aanrijding op de parking van de supermarkt, hangt er een briefje aan de bus en een dame rond de bus. Zij kan de ring exact beschrijven en is de eigenaresse. Het is onze Schotse overbuurvrouw en de ring is van een zuster van haar grootmoeder. Ze heeft geen idee van de waarde, maar zal hem laten taxeren als ze thuis zijn. Het levert ons een fles met bubbles op. Weg rijkdom, maar wel een goed gevoel.

In Cagnes is ook een grote rots met een kasteel en een dorpje er omheen: Cagnes le Haut. Mooie vergezichten, ook naar bergen waar nog sneeuw ligt. Kortom Cagnes is een fijne plek en de camping is helemaal ok. Maar ook al is het een prima plek, we gaan hier niet een week staan, want 30 april rijden we verder, eerst naar de cp in Le Pradet, maar hier staan heel veel mobil homes, dus vinden wij er niks aan.

Dan liever **cp Mogador** in Sanary sur Mer. Van alle gemakken voorzien en weer op loopafstand in 20 minuten naar het plaatsje. Vinden we wel prettig. Deze dagen is er een rosé feest in het dorp. Alle wijnboeren die er toe doen en dat zijn er hier veel, hebben een kraampje en als je een carnet koopt, krijg je een glas en kan je naar hartenlust proeven. Vrolijke boel naarmate de middag vordert. Veel volk op de been en er wordt muziek gemaakt. Kei gezellig. We eten een pizza en een salade. De

volgende dag is het 1 mei en doen we helemaal niks: Dag van de Arbeid en dat vieren ze hier. Als we de volgende dag weer naar het dorp lopen is het feestgedruis voorbij en is de Gemeente druk bezig de boel weer op te ruimen. We rekenen af, zodat we weer vroeg op pad kunnen.

Het is intussen 3 mei als we via D en N wegen richting Marseille rijden. Maar dat is niet handig, we lopen in de stad vast en geven Tomtom snel de opdracht om tolwegen niet te mijden.

Dat gaat goed en we komen in Arles op cp **Les Ariennes**.

Ook hier nog plek zat en het weer zit ons mee. Iets verderop zit een man in het handboek van zijn VW T5 te bladeren. Dat doe je niet voor je lol, het is nou niet echt pakkende literatuur. Er is dus wat "technisch" aan de hand. Ik vraag het hem en hij vertelt dat er geen stroom in de bus is. Hij wilde net Harm Hogenterp bij Poptop bellen, want daar had hij de auto gekocht. Maar dat is niet nodig, zijn aard lek schakelaar stond uit en met een klik doet alles het weer.

Carla doet de was, er moeten 5 € munten in het machien, maar dat staat nergens!

De volgende dag met de fiets naar de stad, half uurtje. We bezoeken het klooster Saint Trophime.

Heel authentiek en ook de bijbehorende kerk zeer de moeite waard. Door de stad geslenterd, langs de Romeinse arena en een terrasje gepakt bij waar vroeger het forum stond. Daar zijn nu nog slechts twee zuilen en een stukje van het timpaan van over.

We ontdekken bij een traiteur wat lekkers voor vanavond. Naast ons komen Belgen met een Hymer hefdak camper op Fiat Ducati basis. We vragen of we even binnen mogen kijken. Mag. Aparte auto, dat wel. Er zijn er weinig van gemaakt omdat het dak van zware kunststof is gemaakt, wat tot veel problemen leidt. Ze hebben er wel mooie reizen mee gemaakt, o.a. door de Balkan en Albanië naar Griekenland. Dat sprak ons wel aan. Albanië is heel primitief, heel mooi en heel goedkoop. De wegen zijn er echter ronduit slecht.

We "moeten" verder en dus op 5 mei de weg weer op richting Carcassonne. Waren we lang geleden met onze kinderen en we willen het nog wel eens zien. We sturen aan op cp La Cite de Carcassonne. We parkeren buiten de poort en lopen het terrein op. We willen altijd eerst even op de camping kijken, maar daar vliegt een heks uit haar hok om ons dat te verbieden. We moeten eerst inchecken en mogen dan gaan kijken??? Dat gaan we dus niet doen en vragen haar of dat "Hospitalité Francaise" is. Nee hoor er komt niks van in. Wij weg.

Naar cp **A l'Ombre des Micoculiers** in Trebes, vlakbij Carcassonne. Vriendelijke ontvangst en gastvrij. Zo kan het dus ook. Het kost niks meer, maar voelt wel veel beter. Omdat er regen wordt verwacht, zetten we onze DWT bus tent op. Knus. De auto doet het goed, met een verbruik van 8,3 liter op 100 km bij ./ 115 km/h.

Vannacht komt dan de regen met bakken uit de hemel en omdat we de tent niet helemaal strak hebben

opgezet, staat er de volgende morgen een grote plas in het dak. Geen schade gelukkig.

Het wordt tijd dat we naar Carcassonne gaan, de bushalte voor lijn 10 is bij de cp aan de overkant van de straat. Voor € 1,-- pp brengt de bus je naar halte Av. General Leclerc. Dan nog een klein stukje te voet en je bent in de middeleeuwse vestingstad.

Het is na Parijs en de Mont-Saint-Michel de grootste toeristische trekpleister van Frankrijk. De bekendste bezienswaardigheid is de volledig gerestaureerde versterkte

oude binnenstad, La Cité de Carcassonne. Deze Ville fortifiée historique de Carcassonne staat sinds 1997 op de werelderfgoedlijst van de UNESCO. Het is het mooiste voorbeeld van een middeleeuwse stad in Europa, die bijna volledig is bewaard, en de grootste behouden vesting uit de middeleeuwen.

Er zijn veel toeristen en volgens ons zijn dat ook mensen die het "spel" Carcassonne spelen. Leuk is het wel. Zoiets hebben wij in Nederland helemaal niet. Later terug op de cp zien we dat er veel GB's bij zijn gekomen, die hebben blijkbaar ook iets met Carcassonne. Wij gaan lekker in de haven aan het Canal du Midi vis eten: Carla neemt zalm en ik kies voor zeebaars. We nemen er een flesje wijn bij van € 14,-. Als we afrekenen staat de wijn op de bon voor € 22,- en dat is niet terecht. Moeder geeft mij € 10,- terug, dochter is het daar niet mee eens, dat is dan haar probleem. Ik sluit vrede met moeder. Terug op de cp spreken we een NL stel dat in Cannes woont en met een Mercedes Vito camper op pad is, zij staan versted van onze DWT bus tent. Die gaan ze ook aanschaffen: krijgen wij provisie?? Zal wel niet.

De atmosfeer is tot rust gekomen, maar er staat nog een stevige bries. De 7^e mei pakken we de fiets om langs het Canal du Midi te rijden, alleen de wind zorgt ervoor dat we maar een klein stukje doen, want zo stoer zijn we dan ook weer niet.

Het Canal du Midi (Letterlijk: Kanaal van het Zuiden) is een 250 km lang kanaal door Frankrijk tussen Toulouse en de Middellandse Zee. Het loopt door de regio Occitanie. Het kanaal begint in de gekanaliseerde Garonne (Canal de Garonne) bij Toulouse en mondt uit in de Middellandse Zee bij de vissersplaats Sète.

De Romeinen en Leonardo Da Vinci hadden al een idee voor een kanaal door

Frankrijk opgevat, maar altijd rees hetzelfde probleem op: het overwinnen van de heuvelrug in de droge Languedocprovincie. In de zeventiende eeuw nam de druk toe om de één maand durende en tweeduizend kilometer lange omweg rond het vijandige Spanje te vermijden. Het kanaal werd uiteindelijk aangelegd door Pierre-Paul Riquet en de Italiaan François Andréossy in de periode 1667-1680.

De waterweg werd in het Languedocgebied gevoed door een 30 km lang voedingskanaal. Ook werd het Lac de Saint-Ferréol aangelegd, het grootste stuwmeer van die tijd. Het kanaal heeft nog vele andere kunstwerken, zoals trapsluizen, aquaducten, een tunnel etc. Daarom werd het in 1996 toegevoegd aan de werelderfgoedlijst van

UNESCO. Beroemd is het aquaduct of "pont-canal" bij Béziers, dat de Orb overspant.

We bewonderen hier het aquaduct van Vauban, waar het Canal over een riviertje gaat. Dan met de wind in de rug via het dorp naar de sluizen achter het haventje. Met een enorm verval is het imposant om te zien hoe dit in vroeger tijden werd opgelost. Helaas voor ons wordt er niet geschut. Elektrische storing, dus alle boten niet voor of achteruit. Wie wel heen en weer vaart is een mevrouw met een stel tieners aan boord op een huurboot. Ze toont met haar vaarkunst, dat ze die niet machtig is. Hilarisch om te zien hoe ze eindelijk toch aan de wal komt.

Dan weer op pad en we kijken op cp Le Bosquet in Canet-Plage, netjes, groen, achter de Marina. We kiezen er toch niet voor en rijden door naar Collioure en via een steil weggetje naar beneden kom je op cp **Les Amandiers**. Sympathieke camping met een restaurantje (vis gegeten) en een paadje om in 5 minuten op het strand uit te komen. Het stikt er van de zangvogeltjes. Prachtig om te horen. Vanaf het strand loopt een steil pad, soms met treden over de rotsen naar het stadje. Goede schoenen zijn een must. Je kan ook langs de weg, is wel comfortabeler.

In de Middeleeuwen was Collioure een belangrijke havenstad. Het viel onder het koninkrijk Mallorca. De koningen van Mallorca bouwden hun zomerpaleis midden in de huidige stad. Het imposante kasteel is nog steeds het middelpunt van de stad en kan worden bezocht, hetgeen zeer de moeite waard is. In 1463 vielen de troepen van Lodewijk XI binnen. De stad bleef lang speelbal tussen de Franse en Spaanse machthebbers. Eerst Lodewijk XIV wist de langdurige twisten in zijn voordeel te beslissen. Eind 17e eeuw werd Collioure definitief Frans. Het verloor vrij snel daarna zijn strategische waarde, ondanks dat nog steeds Franse mariniers in de plaats zijn gevestigd, in het fort boven de stad.

Tegenover ons staan twee Engelse dames met een camper waarvan een voorportier bij het open en dicht gaan, zo een erbarmelijk piept, dat ik er met mijn spuitbus een lading silicone op loslaat. Of het echt geholpen heeft weten we niet, de volgende dag zijn we al weer snel de weg op. De grens over en in Spanje naar Porgueres waar een cp aan een stuwmeer ligt. Behalve een mooie XII e eeuwse Romaanse kerk is er helemaal niemand. Typisch zo'n camping met 90% vaste plaatsen. We zullen toch beter in de gids moeten kijken.

Dan maar liever naar Gava, even ten zuiden van Barcelona, op cp **Les Estrellas**, daar is genoeg te beleven: een echte toeristen camping met alles erop en eraan. We staan op plek J23 onder bomen voor de schaduw. Het strand is er breed en de zon overvloedig. Als je van startende vliegtuigen houdt, kom je hier ook aan je trekken: elke 2 tot 3 minuten komt er eentje schuin over. Vanavond eten we in het

restaurantje, waar een vrolijke serveerster voor een gezellige stemming zorgt. De 11^e mei hebben we eerst wat regen, maar al gauw zien we de zon weer terug. We pakken de OV bus L95 die brengt je in een uurtje voor € 2,15 pp naar het centrum van Barcelona: Plaza Catalunya. Camping uit, links af en na vijf honderd meter lopen vindt je de bus stop. In de stad is het razend druk. Op de Ramblas gaan we voor de lunch bij "Istanbul" Turkse linzensoep eten. Dan verderop linksaf de Barro Gotico (de oude wijk) in om naar het oude kerkje te gaan dat tegen de kathedraal aan staat, of is het andersom?

Schilderachtige straatjes en mooie stadpaleizen gezien en dan tapas halen bij Berri Bilbao. Naast ons zitten Canadezen, die voor de eerste keer in Barcelona zijn. Als ze weten dat we uit NL komen hebben ze veel vragen over ons land en hoe wij tegen de EU aankijken. Moe en voldaan met de L95 weer terug.

We hebben Duitse burens gekregen uit Frankfurt, die met een gloednieuwe T5 onderweg zijn. Niks mis mee, maar ze hebben helemaal geen spullen! Een snoertje van amper 5 meter, geen adapter, geen blokken voor onder de wielen, ze hebben eigenlijk helemaal geen accessoires. Hun verklaring is dat "ze met deze nieuwe auto hun eerste reis maken en dan vanzelf erachter komen wat ze nog missen". Ja dat zal wel, maar wat voor dealer hebben ze dan?

De 12^e mei gaan we weer braaf met de bus naar Barcelona en lopen in een uur naar de Sagrada Familia om daar vast te stellen dat we 5 uur moeten wachten om naar binnen te mogen! Daar kiezen we niet voor. We lopen er omheen en zien dat overal gewerkt wordt. Het is een drukte van belang. Later komen we bij de kathedraal in de oude wijk en kopen een kaartje voor de kerk en het

klooster. We gaan met een lift naar boven voor een prachtig zicht op de stad. Kost € 7,00 pp maar zeker de moeite waard. Toch weer tapas bij Berri Bilbao op de hoek van het plein, we kunnen het niet laten! Met de OV bus weer naar de camping om van lekkere paella te genieten. Niks mis mee. We hebben weer een heerlijke dag beleefd.

De volgende dag het binnenland in, op naar Zaragoza. Prachtige rit door glooiende heuvels met onafzienbare graanakkers. De stadscamping is ongezeellig, we hebben een alternatief aan een stuwmeer in Abejar. De rit erheen voert ons door prachtige bergen met fascinerende rotsformaties, heel kleine dorpen en we bevinden ons op zo een 1.100 – 1.200 meter hoogte. Dit zijn eenzame wegen en de temperatuur zakt naar 14 graden. Wat ook gezakt is, is de bezetting op de camping in Abejar: er is niemand!!

We rijden een eindje door naar Burgos om op cp **Fuentes Blancas** de bus neer te zetten. We kennen deze plek goed en kiezen met zorg een plaatsje. Op de receptie wordt ook

Nederlands gesproken. We snappen meteen waarom, er komen veel NL'ers en er is nu een ANWB groep! Iedereen die ons een beetje kent, weet hoe allergisch we voor groepen zijn. Wel kijken we met veel leedvermaak naar het TV programma "We zijn er bijna", maar op een cp gaan we zover mogelijk van een groep af staan. In het restaurant met een beetje maffe kelner, die Engels spreekt zoals Manuel uit "Fawlty Towers", eten we Menu del Dia met een fles vino tinto.

De 14^e draait Carla twee wassen en later op de dag gaan we met de fiets naar Burgos, langs de rivier door een park, je bent er eigenlijk zo. In de stad een drukte van belang er is een bloemenfeest en alle straten zien er prachtig uit. s' Avonds eten we weer bij Manuel.....

We ontmoeten twee dames met een Holtkamper vouwwagen. Ze komen uit Almere en Huizen en zitten ook regelmatig in onze stamkroeg t' Bonte Paard in Laren. Ze zien ook wel wat in zo'n busje en we sluiten de avond heel gezellig af.

Wij zijn nu een week of drie op pad en hebben het samen reuze naar onze zin. We kunnen een paar dingen samen heel goed: behangen en vakantie vieren. Hoewel sinds we niet meer werken, heeft vakantie toch een andere waarde gekregen. Het is meer een hobby geworden of een manier van leven, in plaats van een periode om geestelijk uit te rusten en nieuwe energie op te doen om er weer een jaar vol tegen aan te moeten gaan. Dit voelt totaal anders. Tijd speelt nauwelijks een rol, we plannen 8 of 9 weken en zien wel hoe het uitpakt.

We hebben veel gemak van het routeplan dat we vooraf thuis gemaakt hebben.

De volgende dag moeten we naar de Mercadone, met de fiets de cp uit rechts af en met de 1^e fietsbrug over de rivier. Schuin links aanhouden, weg volgen tot rotonde, rechts af en bij viaduct links, zie je de super. We moesten het een paar keer vragen en aangezien de normale Spanjaard geen Engels of Duits machtig is, daar zullen verderop in de reis nog heftig mee te maken krijgen, gaat het met handen en voeten. Op de cp spreken we een Duitser die ons aanraadt jaarlijks het boek "France Passion" aan te schaffen voor € 28,00. Dan kan je vrij staan bij wijn-, olijf- of kaasboeren in Frankrijk. Lijkt ons een goeie tip.

Met onze burens Thijs (ex Belastingen/Douane) en Gea (ex Justitie/ Gevangeniswezen) hebben we openhartige gesprekken over hun zoon die psychotisch is geworden door drank en drugs. Als hij zijn enkel breekt wordt hij opgevangen in een verpleeghuis en daar vindt hij zijn draai. Hij verzorgt de ouderen daar en drinkt niet meer. Hij vindt iets terug uit zijn leven en krijgt weer regelmaat. Zijn ouders zouden graag zien dat hij daar kon gaan werken, maar "omdat Nederland een protocollen land is geworden" maakt hij geen kans. Een gemiste kans. Hij is weer terug bij af. Deze mensen krijgen het niet cadeau, de andere zoon is getrouwd, maar de schoondochter ligt voortdurend dwars.

Onze aandacht wordt afgeleid doordat er alweer een groep arriveert, nu van de ACSI. Onder leiding van

een echtpaar, waarvan de bitcherige mevrouw het meteen aan de stok heeft met twee Oostenrijkse campers die "in haar gebied willen camperen, dat kan toch helmaal niet!". Ze heeft alle 25 plekken met rood-wit lint afgezet alsof het een plaats delict is. Maar dat klopt ook eigenlijk wel.

De cp loopt helemaal vol en we merken dat omdat er twee keer door iemand wordt getracht zijn caravan achteruit tussen Thijs en ons te parkeren. Maar omdat niemand ons vraagt of we dat voor een nachtje zouden goedvinden, vinden we het dus niet goed. Wegwezen is het credo.

Op deze cp komen ook camino gangers die per fiets en een klein tentje naar Santiago op weg zijn. Zo ook twee mannen uit Beieren. Ik breng ze een koud biertje en hoor hun verhalen. Het zijn aardige kerels met humor. Een van de twee snurkt en daar heeft de ander veel last van, ik verklaar hun mijn oplossing voor dit probleem. We hebben gelachen.

De 16^e staan we vroeg op om 200 km richting Madrid te rijden door groene heuvels, akkers, wijngaarden (ranken nog zonder blaadjes) en op een hoogte van 1.100 meter gaan we naar cp **Le Acueducto** in het mooie Segovia.

Segovia is een Spaanse stad in het zuidelijke deel van autonome regio Castilië en León en hoofdstad van de gelijknamige provincie Segovia. De oude stad ligt boven op een rots waar de rivieren de Eresma en Clamores samenkomen aan de voet van de Sierra de Guadarrama. De stad ligt 87 km van Madrid en 111 km van Valladolid.

Het hooggelegen deel van de stad is geheel ommuurd. In de stad zijn veel Romeinse en middeleeuwse monumenten te zien. Het

Romeinse aquaduct van Trajanus, uit de 1e eeuw, loopt ca 28 m hoog door een deel van het centrum. De constructie bestaat uit 160 bogen, deels in twee verdiepingen, gebouwd van 24.000 granieten blokken. De lengte van het aquaduct is 728 m, en maakte deel uit van de 16 km lange waterleiding tussen Ríofrío en Segovia.

De oude kathedraal werd bij de opstand van de Comuneros, die in opstand kwamen tegen koning Karel I van Spanje, verwoest. Begin 16e eeuw werd besloten een nieuwe gotische kathedraal te bouwen. Deze nieuwe kathedraal is drieschepig.

The Alcázar of Segovia, like many fortifications in Spain, started off as Roman fort, but apart from the foundations, little of the original structure remains. A

Muslim era

fort, which was itself largely replaced by the present structure, was built by the Berber Almoravid dynasty. The first reference to this particular "alcázar" was in 1120, around 32 years after the city of Segovia returned to Christian hands (during the time when King Alfonso VI

reconquered lands to the south of the Duero river down to Toledo and beyond).

The shape and form of the Alcázar was not known until the reign of King Alfonso VIII (1155–1214), however early documentation mentioned a wooden stockade fence. It can be concluded that prior to Alfonso VIII's reign, the Muslim era structure was no more than a wooden fort built over the old Roman foundations. Alfonso VIII and his wife, Eleanor of England, made this alcázar their principal residence and much work was carried out to erect the beginnings of the stone fortification we see today.

El Acueducto is een degelijke camping met een super uitzicht op de omringende bergen met hier en daar nog sneeuw. De stad ligt op 2,5 km, dus met de fiets geen probleem en oh ja, we hebben een heel grote kudde schapen die langs de cp. zonder herder of hond elke morgen en avond van de boerderij naar het veld gaat en vice versa.

Ook hier een Mercadona. Met de fiets: van cp links, 1^e weg rechts, bij de cinema links.

We hebben nu twee keer de tank gevuld met de goedkope diesel (€ 1,09/l) en stellen vast dat het gemiddeld verbruik omhoog gaat. Daarom besluiten we alleen nog de duurdere variant te tanken (€ 1,23/l) en ik heb het gevoel dat mijn portemonnee het niet, maar de motor het wel waardeert.

De volgende dag als de zon nog niet op is, staat er een keiharde warme wind, temperatuur 19 graden, alsof we achter een straalmotor staan. Als de zon op is,

wordt het rustiger en gaat ook de temperatuur naar beneden....er wordt regen verwacht. We stappen op de fiets en rijden naar de stad. We parkeren onder het Romeinse aquaduct. Het is een wonderschoon bouwwerk en na 2.000 jaar nog helemaal intact. Het loopt vanuit de bergen, eerst ondergronds en daarna bovengronds tot zelfs zeer hoog, om zo de stad van water te voorzien. Het kanaal loopt door tot in het Alcazar. Bizar, wat een bouwtechnisch hoogstandje!

Leuke straatjes, Romaanse kerken, kathedraal op het Plaza Major en natuurlijk het kasteel. We kopen kaartjes voor het seniores tarief inclusief een audiotour. Zeer de moeite waard en met een prachtig interieur. Om even bij te komen van al dat moois drinken we een biertje op Plaza Colonia,, waar in de Romeinse tijd het forum stond. We hebben eens trek in een hamburger, dus even langs de Mac D. We zijn voor de regen thuis.

De 18^e is het koud, het wordt max. 14 graden en het regent. Pas tegen de middag wordt het droger en fietsen we naar de kathedraal en het klooster. We genieten. Terug in de bus moet de kachel aan, zo koud is het! We hebben trek en eten brood, want

het restaurant gaat pas om 20:30 open en dat vinden wij te laat.

De volgende morgen is het 5 graden en we pakken in om naar Salamanca te verkassen. Het wordt een mooie rit door heuvels, glooiende akkerlanden en ja hoor het weer wordt ook beter.

Cp **Don Quijote** ligt in het dorp Cabrerizos, dicht tegen de stad aan. Het stikt er van de Nederlanders en de temperatuur doet zijn best met 22 graden. Alles droogt op. De auto doet het goed, het dak blijft strak staan (waren in het verleden nog wel eens problemen mee) en het nieuwe doek is perfect. Daar komt geen druppel water door naar binnen.

Je kan hier goed eten, Carla kiest voor vis, ik vlees en alles voor Spaanse prijzen. We slapen de 20^e uit en gaan op ons gemakje naar de stad. We bezoeken de oude universiteit en er zijn veel mensen op de been, want de examens zijn net achter de rug. De geslaagden dragen een (gele) sjerp en de familie is op z'n paasbest. Het is er heel gezellig. Ook ontdekken we een voormalige loge van de vrijmetselaars, waar een museum van is gemaakt. Heel informatief en de bijbehorende bekende symbolen zijn internationaal. Om de dag goed af te ronden eten we vlees en vis en het smaakt weer voortreffelijk.

Wat bevreemd is dat op deze stek er heel veel mensen slechts een overnachting doen, ze zijn op weg naar Portugal, maar slaan dan Salamanca over. Onbegrijpelijk, maar dat vinden wij.

We krijgen bericht dat Ilse en Robin hun bouwvergunning hebben in Nieuwe Meren. Het was best spannend want een boze buurman was steeds tegen. Gelukkig komt nu alles goed.

De 21^e doen we niks, behalve dat we de kaarten op de bus doen, sjonge! We laten ons verwennen in het restaurant, moet kunnen toch?

De volgende dag op tijd naar de stad, we zoeken het Convento de las Duenas. Dit is een van de mooiste kloosters van de stad. Het dateert uit de 16^e eeuw en heeft een vreemde trapezium achtige vorm. Er is een prachtige bovengalerij, versierd met rijk beeldhouwde kapitelen vol grijnzende gezichten, gekwelde lichamen en sprookjesdieren. In het klooster het graf van Santa Negríta, deze vermoedelijke koningsdochter werd rond 1676 in Ghana geboren. Ze werd als 10 jarig meisje als slavin meegenomen en herdoopt als Teresa cadeau gedaan aan de Spaanse koning Carlos II. Die gaf haar op zijn beurt aan een markies, die zo wil de legende haar als zijn eigen dochter opvoedde en een opleiding gaf. In 1704 trad ze in in het klooster en bleef daar tot haar dood in 1748. Zij werd de eerste zwarte non in Europa.

Er hangt een schilderij van haar.

Via de Zamora winkelstraat komen we aan het einde ervan bij heel oud rond middeleeuws kerkje. Hier is ook de grens van de oude stad. Op de weg terug even een terrasje gepakt, want we zijn op weg naar kathedraal om de toren te beklimmen. Eerder op de dag was daar een grote groep Indiërs en wij zagen er toen vanaf. Nu is

er bijna niemand. Boven heb je een prachtig uitzicht en in de kerk kan je op hoog niveau rondlopen en diep de kerk inkijken.

Terug op de cp raken we in gesprek met een stel uit Arnhem die met een zelf omgebouwde T4 op pad zijn. Hij is voormalig marine man en ze hebben 3 geadopteerde kinderen, die toen ze nog in die leeftijd waren, allemaal meelingen in hun toenmalige T3, wel een prestatie! Ze hebben een zoon uit Indonesië, een uit Colombia en een dochter uit Ethiopië. Die laatste is 32 en werkt als journaliste in Addis Abeba.

Zij komt er achter dat jonge alleen staande moeders door de instanties wordt verteld dat als je je dochter afstaat ter adoptie, ze vanaf hun 16^e jaar geld gaan sturen. Het NL stel denkt dat ze een weeskind adopteren, maar na de uitspraak van de rechtbank, waar blijkt dat alle papieren in orde zijn, meldt de moeder zich om even afscheid te nemen van haar 4 jaar oude dochter!!!!!! Iedereen is verbijsterd.

De journaliste onderzoekt later 25 gevallen en vindt er 24 die identiek zijn. Het is officieel beleid van de Ethiopische overheid. De Nederlanders zijn naar het adoptie bureau gestapt: die zijn inmiddels gestopt met bemiddeling van "wezen" uit dit land.

De journaliste leeft in Addis, weet dat ze wordt afgeluisterd en gebruikt voor privé gesprekken een prepaid telefoon.

Het is vandaag prachtig weer met 26 graden en er staat een licht briesje. We maken het ons gemakkelijk en melden ons tijdig bij het restaurant.

Naast ons zit een Nederlands stel uit H. en we komen in gesprek. Hij, we zullen hem F. noemen,

vertelt ons dat ie net terug is uit Nederland. Hij is even heen en weer gevlogen omdat zijn dochter uit zijn eerste relatie een kindje verloor van 20 weken. Drama natuurlijk. Omdat wij helaas in onze naaste familie met hetzelfde zijn geconfronteerd, reageren we op dit verhaal. Het is emotioneel, als iemand je zo een verhaal vertelt en of het nou een vreemde is of een vriend dat maakt niet uit. Frits en zijn nieuwe relatie kunnen we er zo niet bij laten zitten. Carla steekt haar nek uit en begint een goed gesprek met hem, ze probeert hem te helpen. Maar dan slaat hij dicht. In plaats van een wederzijds begrip, ontstaat er bij hem eenzijdige agressie. Alle luiken gaan dicht! Hij wil en kan er niks mee en zijn partner probeert het van haar kant ook nog Hij geeft niet op, wij wel.

De volgende morgen ontmoet Carla zijn partner en wordt uitgebreid geknuffeld, waarbij geen woord wordt gesproken. Misschien heeft het toch iets losgemaakt en komen ze er hopelijk samen uit. Zou mooi zijn.

Het is weer tijd om verder te gaan en we kiezen voor cp **Isla de Puebla** in het dorp Puebla de Sanabria, de tocht er heen is rustig met weinig verkeer, mooi en voert langs kleine dorpen. Op de cp spreekt men alleen Spaans en het is er nog rustig. Vanaf de cp loop je in 5 minuten langs een steil pad omhoog naar het dorp. Daar zijn winkels, horeca met terrassen, banken, kortom alles wat een

modern mens nodig denkt te hebben. Het dorp zelf is middeleeuws met mooie vakwerkhuisen een stoer kasteel en twee kerken. Van boven heb je een mooi zicht op de rivier de Tera en de heuvels in de wijde omgeving. We vinden de buitenkant van het 13^e eeuwse kasteel interessanter dan het interieur dat na de restauratie een beetje te modern aandoet.

Op veel cp's in Spanje gaat de stroom nog via de oude zwarte stekker en daar loopt een Frans echtpaar met alleen de blauwe stekker tegen aan. De receptie heeft geen verloopsnoertje, maar wij wel. Opgelost.

's Avonds eten we in de tuin van het restaurantje en zowaar, je kan hier eten wanneer je wilt! Carla kiest voor vis en ik voor gebakken ham, twee gebakken eieren en wat friet. Zo mijn calorieën zijn weer op niveau! Samen met een fles Rioja Crianza is dat goed voor € 27,50.

Een tafeltje verder zitten een vader en een zoon, heel gewoon natuurlijk, totdat de vader spontaan

begint te zingen en zoonlief ritmisch begeleidt. Spaanse volksliedjes, heel leuk en erg gezellig.

De volgende avond zijn ze er wel, maar zingen ze niet. We maken een foto van ze. Er komt een NL Volvo met een knots van een caravan aan, die nogal wat moeite heeft een plekje te vinden, hoewel er ruimte te over is. We doen het spelletje waar komen ze vandaan en wat hebben ze gedaan? Ik gok op Bussum en denk dat hij een administratie kantoor heeft gehad. Bijna goed, ze wonen in Hilversum en hij was accountant. Hebben ook in Naarden en Blaricum gewoond, dus we zitten er niet ver naast. Omdat ze aangeven wel eens naar Griekenland te willen gaan, zal ik ze een van onze reisverslagen sturen.

De volgende dag 26 mei regent het behoorlijk, de nieuwe kap geeft geen krimp, geen druppel water komt er naar binnen, dat was met het oude doek wel anders. We rijden naar Baiona, maar de cp keuren we af. Op naar Muros en vinden cp **A Vouga** helemaal niet verkeerd. We hebben een plek aan het strand en mooi uitzicht op de baai. Het weer is OK, net als de cp, er is een restaurant en de wifi doet het ook. We hebben intussen 4.137 km gereden.

Slapen met het geluid van de zee is een genot, we worden vroeg wakker en het is rustig weer. Met de fiets ben je zo in Muros (+/- 2 km), er zit wel een heuveltje tussen. We bekijken het dorp en doen wat boodschapjes. Er staan in deze streek heel veel stenen gebouwtjes op palen, om oogst in te bewaren. Verder is er een oude kerk en een haven. Het verschil tussen eb en vloed is hier enorm.

De 28^e is het tijd om te vertrekken en we rijden om 7:30 weg en gaan eerst tanken en dat is goed ook, want in deze regio zijn niet veel stations. We rijden richting Santiago en vervolgens langs de kust. De heuvels en bergen van de Picos de Europa lopen tot aan de zee, dus er wordt veel geklommen en gedaald. Veel zien we er niet van, want op een beetje hoogte duiken we steeds in dikke mist, soms minder dan 50 meter zicht. Ik moest even zoeken hoe het mistachterlicht ook al weer bediend moest

worden. Met een kalm gangetje volgen we deze op zich mooie weg met veel viaducten en bruggen.

Na 8 uur rijden zijn we op cp. **Playa Arenillas** in Islares. Ook hier een restaurant, winkeltje en wifi. Het is dicht bij het strand. De beheerder spreekt Engels.

*Ik ben gewend om na een langere rit even het olie- en koelvloeistof niveau te peilen. Olie is in orde, maar het koelwater staat te laag. Dat is nooit eerder geweest. Ik vrees een lek, maar kan niks vinden. Als ik de motor start de volgende dag, springt op het dashboard **STOP** aan. Rijden heeft geen zin. Ik krijg van de beheerder een adres in Castro Urdiales en ga er met een taxi heen.*

Ze repareren wel VW, maar alleen de personen auto's. Ze leveren mij 5 liter G12. Eerst maar eens met het Camper Centrum in Amersfoort gebeld. Die adviseert om VW Mobiliteitsgarantie te contacten. Daar adviseert een monteur mij om gewoon op pad te gaan en temperatuur en niveau goed in de gaten te houden. Ik voel daar niks voor. Het is nog best een eind naar huis.

Dan maar eens met SOS International bellen, zit in onze camperverzekering, dus vandaar. Die komen met een naam en tel. nummer van de VW dealer in Bilbao. Ik bel, maar daar wordt alleen Spaans gesproken en dat ben ik dan weer niet machtig. Ze verbreken de verbinding. Wat nu? Carla vindt dan een Spaanse mevrouw die ook Engels spreekt, we leggen haar ons probleem voor en ze krijgt een nummer van de dealer Hercos Parayas SA in Santander. Daar spreekt ene Javier ook een paar woorden Engels, we gaan er de volgende dag naar toe. Het is een grote tent waar alle VW en Audi modellen worden verkocht en gerepareerd. Javier weet precies wie we zijn, dankzij de Spaanse mevrouw die ons probleem blijkbaar haarscherp aan hem heeft uitgelegd. De garage stelt vast dat er geen lekkage is, dan moet het de waterpomp zijn. Het ding is niet op voorraad omdat ze nog niet heel lang de T5's verkopen. Overmorgen dan maar. Dus verdoen we een hele dag op de cp, daar is niks aan te doen. Via sms breng ik SOS op de hoogte en zal alle bonnetjes van dit oponthoud bewaren om later bij de verzekering te kunnen indienen.

GRUPOHERCOS

Dan op 1 juni zijn wij al om 8 uur in Santander, maar daar is nog niemand, want pas om 9 uur gaat de tent los. Rond 11 uur laat Javier ons trots de versleten waterpomp zien en tegen 13:00 uur hebben we afgerekend en kunnen we met een gerust hart aan de terugreis beginnen. Het wordt een mooie tocht langs de kust, met zicht op stranden, bergen, de stad Bilbao en schitterend weer. De auto voelt weer helemaal goed.

Niet heel ver over de grens komen we in Bidart op cp **Sunelia Berrua**. Er is een verwarmd buiten zwembad en daar heb ik heerlijk in gezwommen. Het is een terrassen cp en een verdieping lager staat een jong Duits stel met een "huilbaby", maar dat is eigenlijk niet eens de reden dat we verkassen, de ouders doen vreselijk ergerlijk en aanstellerig raar met hun kind. We vinden het niks en er is plek genoeg.

De volgende dag met regen over de Autoroute richting Poitiers en vinden in het dorpje Ingrandes de kasteelcamping **Le Petit Trianon** een mooie plek in de parkachtige tuin onder oude bomen. Er is een zwembad en twee kinder-

speelplaatsen. We willen hier wel langer blijven als dat kon. Het is een fijne camping. Net buiten het hek is in het dorpje een Restaurant a la Ferme. Je kan er prima eten, wel moet je reserveren en dat regelt de mevrouw van de cp voor ons.

3 Juni zijn we vroeg op en weten dat we richting Parijs moeten en hoewel het druk is, gaat alles naar wens zolang je de borden Lille maar volgt in plaats van alleen maar Tomtom. Eerder bereikte ons het bericht van de ANWB dat er “brandstofschaarste” rond Parijs zou zijn. Er wordt weer eens ouderwets in Frankrijk gestaakt. De wegen rond de stad zijn druk, de weggebruikers gestrest en ik wordt 4 keer vet gesneden. Hoofd koel houden en de spiegels gebruiken, gelukkig kijkt Carla mee.

De laatste stop is in Noord Frankrijk in Feuilleres op cp **Chateau de l’Oiseraie**. Het kasteel is in WO I gesneuveld, het ligt in de buurt van de Somme en er loopt een kanaal vlak langs de cp. In het dorpje is een oud authentiek restaurant “Le Poet” maar verder dan een biertje komen we niet, want ze serveren alleen lunches. Het is dan niet heel ver meer naar huis als we 4 juni de laatste etappe doen.

We kijken terug op een mooie reis, zowel in Frankrijk als in Spanje intens genoten van de natuur en de cultuur. Weer veel interessante mensen ontmoet, die meestal wel, maar niet perse ook altijd aardig waren. Vastgesteld dat de Spanjaarden, die toch ook deel uitmaken van Europa in principe alleen hun eigen taal spreken, in tegenstelling tot onze ervaringen in andere landen. In Griekenland, Italië en Turkije kan je met Engels of Duits vaak wel terecht. In dit land niet.

We hebben op 18 campings gestaan, totaal 6625 km gereden, zijn 41 dagen op pad geweest en zoveel mogelijk de tolwegen vermeden. De reis is ingekort in verband met ziekte van onze dochter.

De T5 heeft het weer prima gedaan, op de uitval van de waterpomp na. Aan de auto kan je eigenlijk niet merken dat hij al bijna 12 jaar oud is. Maar we vingen op dat het goed zo zijn om bij 200.000 km preventief de pomp te vervangen. Dat advies heeft ons nooit bereikt.

We hebben het samen heel lekker gehad, Carla heeft heerlijk gekookt en op dit soort reizen weten we weer dat we met heel weinig toe kunnen en we zullen de volgende keer minder meenemen.

Campings in volgorde

ACSI blz.

Frankrijk

Villey-le-Sec in Villey-le-Sec	326
Du Pasquier in Dole	354
La Poche in Mirmande	492
Le Colombier in Cagnes sur Mer	604

Mogador in Sanary sur Mer	600
Les Ariennes in Arles/Pont de Crau	586
A l'Ombre des Micoculiers in Trebes	546
Les Amandiers in Collioure	551

Spanje

Les Estrellas in Gava/ Barcelona	840
Fuentes Blancas in Burgos	908
Le Acueducto in Segovia	
Don Quijote in Cabrerizos/ Salamanca	909
Isla de Puebla in Pueblo de Sanabria	
A Vouga in Louro/ Muros	898
Playa Arenillas in Islares	892

Trotter blz. 258

Trotter blz. 348

Frankrijk

Sunelia Berrua in Bidart	302
Le Petit Trianon in Ingrandes	242
Chateau de l'Oiseraie in Feuilleres	58

Huub en Carla
slokker_@hotmail.com